

Aasiaat 10.juli 2017

EM 2017/40

Med henvisning til Inatsisartuts forretningsorden § 33 stk. 1, fremsætter jeg følgende beslutningsforslag:

Forslag til inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut i FFL 19 og i overslagsårene pålægges at oprette en forsøgspulje på 7,5. mio. kr., hvorfra fiskeindustrien kan søge tilskud til etablering eller udvidelse af frysekapacitet i bygder. Tilskuddet skal kunne anvendes til anskaffelse af frysecontainere og den tilslutningsafgift, som fiskeindustrien må betale til Nukissiorfiit, anskaffelsen af frysecontainere kan påføre Nukissiorfiit omkostninger til kapacitetsudvidelse. Der skal ved fordeling af midler fra puljen tages hensyn til det stedlige behov for beskæftigelsesfremmende tiltag.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I de sidste 3 år er der kommet mange torsk her til landet. Torskens tilstedeværelse er som i gamle dage, ligesom produktionen kan måle sig med produktionen i 70'erne og i 80'erne.

Det er ikke kun torskefiskeriet der er godt, vi ved også at hellefiskeriet generelt set er godt.

Kort sagt, fiskeriet i de sidste 3 år er bedre end nogensinde før.

Fiskeriet er landets vigtigste erhverv og den vil fastholde sin position i mange år fremover. Derfor skal vi på alle områder forbedre vore produktionsfaciliteter og vi skal på alle områder udnytte fiskens tilstedeværelse for at sætte gang i de økonomiske hjul.

Nu hvor torsken og hellefisken er tilstede i stor stil er tiden ellers inde til udnyttelse af disse ressourcer.

Desuagtet hører vi mangel på indhandlingsfaciliteter langs hele kysten. Ligeledes ved vi, at denne problematik er gået hen og blevet et årligt tilbagevendende problem. Selv om vi er klar over problematikken er der indtil nu ikke sket noget og problemet henstår uløst. Det er ærgerligt og beklageligt.

På grund af manglende modtage- og lagerkapacitet i mange bygder stoppes fiskernes indhandling fra dag til dag og der indføres begrænsninger på indhandlingen til mange fiskeres utilfredshed.

Hvis der var større indhandlings- og lagerkapacitet så ville fiskernes økonomi være bedre. Det er ikke kun for fiskere økonomien ville have været bedre i vort land, hvis indhandlingskapaciteten var bedre; det ville også gavne arbejdernes og landets økonomi.

Over alt råber fiskerne om at der hurtigt indsættes et indhandlingskib.

Det er som sådan i orden at der indsættes indhandlingskibe, og dette vil være en midlertidig løsning af problemet. Desuagtet mener jeg, at dette ikke er en varig løsning.

Jeg mener at der i mange bygder og steder hvor fiskeriet går godt, mangler indhandlings- og lagerkapacitet.

Jeg mener at frysecontainere med indfrysningmulighed kunne bruges til indhandling og til at lagre fisk.

I bygder med gode muligheder mener jeg, at vi kan få de økonomiske hjul til at løbe endnu hurtigere ved at vi øger frysekapaciteterne, og sådanne løsninger er langt at foretrække end at indsætte indhandlingskibe fra år til år.

Vi ved at fisken kommer og går. Derfor mener jeg at man på sigt skal forbedre indhandlings- og lagerkapacitet i bygder med gode fiskemuligheder – for udvikling er en klog løsning som er vejen frem. Jeg mener at øget frysekapacitet med indfrysningmulighed er en klog løsning som er vejen frem.

Hvis det skal ske, så må elkapaciteten i bygerne også forbedres. Desværre har det vist sig at dette ikke kan opfyldes i mange af vore bygder, idet der er begrænset elkapacitet i de pågældende bygder.

Hvis der skal ske varige forbedringer af erhvervs muligheder i bygderne, så kan man ikke komme udenom at skulle forbedre elkapaciteten i bygderne.

Derfor er det nødvendigt at man tager initiativ til, at man i de pågældende bygder sørger for at der tilbydes passende elkapacitet.

Fiskeindustrien har stort indsigt i hvor og i hvilke bygder der er potentiale for mere fiskeri og hvor der er behov for mere frysekapacitet, for at realisere større aktivitet i fiskeriet og i beskæftigelsen. Dermed vil fiskeindustrien kunne søge støtte til disse formål, såfremt forslaget får opbakning fra Inatsisartut.

I finansloven 2017 er der afsat 67 mio. kr. på hovedkonto 64.10.17 til tilskud til beskæftigelsesfremmende tiltag indenfor, turisme landbaserede erhverv, turisme og fiskeri og fangst, samt produktion på indhandlingsanlæg. Jeg finder det ganske udmærket, at der i forvejen er afsat midler til at fremme produktion og beskæftigelse i vore bygder blandt andet via servicekontrakter.

Tanken bag dette beslutningsforslag er imidlertid, at afsætte en særskilt og målrettet tidsbegrænset pulje til at fremme, at fiskeindustrien kan få en vis økonomisk håndsrækning til at etablere indfrysningkapacitet i bygder, hvor der er skønnes en mulighed for at etablere et kommercielt fiskeri. Men hvor etableringsomkostningerne for indfrysningkapacitet kan medføre tilbageholdenhed og risikoaversion hos det private erhvervsliv. Når indfrysningkapacitet er etableret i en given bygd er det tanken at arrangementet skal hvile i sig selv økonomisk.

Med disse begrundelser overlader jeg mit forslag til behandling i Inatsisartut og håber på, at mit forslag vil møde tilslutning.

Mit spørgsmål har fået nummer: 175/2017

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

I forbindelse med mit § 37 spørgsmål om de økonomiske konsekvenser i at tilpasse elkapaciteten i bygder med manglende elkapacitet, svarede Naalakkersuisut følgende:

”Ved tilslutning af en frysecontainer vil det bedste fald kun være en stikledning, som skal etableres. Nukissioffiit vurderer prisen til mellem 30.000-50.000 kr. Hvis det bliver nødvendigt at udvide generatorkapaciteten med en yderligere generator kommer den samlede pris op på ca.

450.000-500.000 kr.

Ovenstående omkostninger vil belaste fiskeindustrien ved et tilslutningsbidrag.

Der kan derudover være behov for etablering af en ekstra brændstoftank for at sikre, at der vil være brændstof nok til at dække behovet vinteren over. Prisen vurderes til ca. 500.000 kr.

Er der behov for at øge kapaciteten med en ekstra generator, men der ikke er plads i det nuværende elværk, kan det blive nødvendigt at bygge et nyt elværk eller udvide det eksisterende. Prisen vurderes ved en udvidelse til mellem 1.000.000-2.000.000 kr. og ved en nyetablering til 4.000.000-5.000.000 kr. Der kan i dette tilfælde etableres en midlertidig containerløsning i bygden. Etableringen af et nyt større anlæg vil typisk være minimum 1 år."

Ovenstående oplysninger er medtaget for at beskrive, de omkostninger en mulig udbygning af elkapaciteten eventuelt kan medføre. Fiskeindustrien vil dog være medfinansierende via et tilslutningsbidrag, som industrien dog i nærværende ordning kan søge et tilskud til.

Som afstemingstemaet tillige beskriver, indeholder beslutningsforslaget en budgetramme hvor det foreslås, at der blive afsat 7,5 mio. kr. til FFL19 og i overslagsårene, hvilket vil sige 4 x 7,5 mio. kr. til i alt 30 mio. kr. som fiskeindustrien kan ansøge om.

Der vil være administrative omkostninger i forbindelse med oprettelsen af forsøgspuljen og i den løbende administration heraf. Det forventes dog grundet ordningens relative administrative og praktiske simplicitet, at omkostningerne til oprettelse og drift i år 1 i ordningens levetid kan holdes indenfor et 1/2 AC-årsværk på 250.000 kr. Det antages at ordningen efter etablering højst vil koste 1/5 AC-årsværk af 100.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for de selvstændige erhvervsdrivende.

Det forventes at ordningen vil gøre det mere attraktivt for fiskeindustrien, at investerer i bygder, hvor der er ressourcer tilstede menneskeligt, såvel som biologisk til et kommercielt fiskeri.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Det er forventningen og formodningen hos forslagsstiller at forslaget vil gavne bygdeborgerne, idet fiskeriet i bygderne vil udvikles og vil skabe større varig pengestrøm i bygderne. Forslaget ligger dog et finansielt pres på Landskassen, - hvor den - hvis puljen udnyttes fuldt ud vil belaste finanserne med 7, 5 mio.kr årligt. Disse midler skal indprioriteres i ordningen fra andre tiltag.